

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. **, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – **, I ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

Членове: Румяна Ат. Танева
Анна Т. Трифонова

като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Въззивно търговско дело № 20255501000107 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Постъпила е молба от З. Г. **, чрез адв. П. К., с която моли въззивният съд да измени решение № 196/30.06.2025 г., постановено по в. т. д. № 107/2025 г. по описа на Окръжен съд – ** в частта за разноските, като увеличи размера и присъди допълнително адвокатско възнаграждение за въззивното производство в размер на още 380 лв. от общо 480 лв. с ДДС.

Постъпил е отговор от З**, който е извън законоустановения срок.

Съдът като взе предвид данните по делото, направеното искане по чл. 248 ГПК намира за установено следното:

С решение № 196/30.06.2025 г. постановено по в. т. д. № 107/2025 г. по описа на Окръжен съд – ** е **отменено** решение № 260000/28.01.2025 г., постановено по гр.д. № 1139/2019 г. по описа на Районен съд – **, което представлява неразделна част от решение № 260002/25.11.2024г., постановено по гр.д. № 1139/2019г. по описа на Районен съд – **, **в частта**, с която е отхвърлен искът за законна лихва за периода от 19.07.2018 г. до 18.10.2018 г. и е **осъден ***** да заплати на З. Г. ** законна лихва върху обезщетението за претърпени неимуществени вреди в размер на 8 000 лв., вследствие от ПТП, реализирано на 30.06.2018 г. за периода от 19.07.2018 г. до 18.10.2018 г.; **потвърдено** е решение № 260000/28.01.2025 г. постановено по гр.д. № 1139/2019 г. по описа на Районен съд – **, което представлява неразделна част от решение № 260002/25.11.2024г., постановено по гр.д. № 1139/2019г. по описа на Районен съд – **, **в частта**, с която е отхвърлен предявеният иск от

З. Г. ** против З** за заплащане на законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди от 08.07.2018 г. до 18.07.2018 г. и *** е осъден да заплати на адв. П. К. от САК адвокатско възнаграждение за осъществената **безплатна адвокатска помощ на З. Г. ** в размер на 100 лв.**

Въззивният съд намира за неоснователно искането на адв. П. К. за съобразяване на определеното ѝ от съда възнаграждение с размерите, предвидени в Наредба № 1/04.11.2022 г. Съгласно задължителните указания, дадени с решение на СЕС от 25.01.2023 г. по дело С-438/22 приетата от Висшия адвокатски съвет, като съсловна организация, Наредба № 1 от 09.01.2004 г. относно минималните размери на адвокатските възнаграждения не е задължителна за съда. При това положение и за определяне размера на дължимото се възнаграждение следва да се съобрази разпоредбата на чл. 36, ал. 2, изр. 2 вр. ал. 1 ЗАдв. за справедлив и обоснован размер на това възнаграждение, като се отчете високата образователна квалификация на лицето, придобило юридическа правоспособност и вписано в съответния регистър на адвокатската колегия, поетия ангажимент, а също и конкретната фактическа и правна сложност на спора. В настоящия случай следва да се вземе предвид, че спора пред въззивната инстанция се отнася единствено до началния момент, от който се дължи законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди. Въззивното производство е приключило в едно съдебно заседание, в което адв. К. не се е явила, а е депозирала писмена молба. С оглед изложеното и при отчитане на обстоятелството, че материалния интерес пред въззивния съд не е значителен, следва да се приеме, че определеното на адв. К. адвокатско възнаграждение за осъществената от нея безплатна процесуална защита е съответно на извършеното, същото е справедливо и обосновано, а искането ѝ за неговото редуциране в посока увеличаването му е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

При присъждане на възнаграждение за оказана безплатна адвокатска защита и съдействие в полза на адвокат, регистриран по ЗДДС, дължимото възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА във вр. с § 2а от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да включва ДДС.

В настоящия случай са налице доказателства за регистрацията на адв. К. по ЗДДС и действително въззивният съд е пропуснал да присъди определеното адвокатско възнаграждение в размер на **100 лв. с ДДС.**

Предвид гореизложеното въззивният съд намира, че следва да **измени** решение № 196/30.06.2025 г. постановено по в. т. д. № 107/2025 г. по описа на Окръжен съд – ** в частта за **разноските**, като следва да присъди на адв. П. К. адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ на З. Г. ** във въззивното производство **в размер на 100 лв. с включен ДДС.**

В останалата част молбата за изменение на решение № 196/30.06.2025 г., постановено по в. т. д. № 107/2025 г. по описа на Окръжен съд – ** за присъждане на адвокатско възнаграждение над сумата от 100 лв. с ДДС до

претендираните 480 лв. с ДДС е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 248 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение № 196/30.06.2025 г., постановено по в. т. д. № 107/2025 г. по описа на Окръжен съд – ** **в частта за разноските**, както следва:

ОСЪЖДА ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. *** да заплати на адв. П. К. от САК със съдебен адрес: гр. **, *** адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ на З. Г. ** **в размер на 100 лв. с включен ДДС.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на З. Г. **, чрез адв. П. К. за изменение на решение № 196/30.06.2025 г. постановено по в. т. д. № 107/2025 г. по описа на Окръжен съд – ** **в частта**, с която се иска присъждане на адвокатско възнаграждение **над сумата от 100 лв. с ДДС до претендираните 480 лв. с ДДС, като неоснователна.**

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____